

заради важността на деня. Амалия ся смае като видѣ прекрасното панерче. » Добра Маріо, ѣ каза, ты принесе всичкѣтѣ си малкѣ градинѣ за да мя възблагодаришь! съ колко радостъ и прилъжаніе е направяно това панерче, и башена ти ли е работа? » Никога не съмъ виждала такавѣ приликѣ! Ела подиря ми за да го кажа на майба си, и като хвати безцеромонно ръкѣтѣ на младата мома заведи ѣ въ майчината си стая.

» Погледнете, любезна майко, рече като отваряше вратѣтѣ, какъвъ изряденъ даръ ми принесе Марія, вѣрвамъ, че никога не сте видѣли по хубаво панерче, нито толкова разны цвѣта! » Графинята разгльда панерчето съ недовѣренность. » Истина, рече, че е много хубаво; искамъ да ся изобрази. Това панерче украсено до толкова произвожда пленително зрѣлище, и съмъ увѣрена че най опытный живописецъ не може го направя толкова радостно; то показва добротѣ и благороднитѣ чувства на Марія. »

» Почекай мало тука любезно е чадо, каза на Марія, като смигна на дщерея си да ѣ послѣдѣва въ ближията стая. Трѣба да дадешъ нѣщо на Марія вредно да ѣ благодари, приложи. »

Подиръ малко противорѣчіята, — чиними ся, отговори Амалия, да е добръ да ѣ дамъ еднѣтъ отъ дрехытѣ ми, която има бѣли и червени розы ако ми само позволявате любезная матеръ. Истина е че е много нова, но ще ѣ дамъ защото ще прилича на Марія и ще ѣ послужи за приманѣ недѣлнѣ. »